

BIELARUS

Byelorussian Newspaper in the Free World
Published monthly by

BYELORUSSIAN-AMERICAN ASSOCIATION, Inc.

Subscription \$ 10.00 yearly.

„БЕЛАРУС” — Газета Беларусаў у Вольным Свеце.
Выходзіць месець. Рэдагуе Калегія.
Выдае: Беларуска-Амэрыканскэ Задзіночаны.

Выпіска з перасылкаю — 10.00 дал. на год.
Незамоўленыя рукапісы назад не звязратаюцца.
зъ якімі Рэдакцыя не згаджаецца.

РЭЗАЛЮЦЫЯ

ТРЭЙЦІЯ СУСТРЭЧЫ БЕЛАРУСАУ АЎСТРАЛІІ
У АДЭЛЯЙДЗЕ

Мы ўздельнікі Трэйція Сустрэчы Беларусаў Аўстраліі выказываем нашую адданасць ідолам вольнасці ўсіх народаў сьвету й пратэстуем супраць паталанінья людзкіх правоў урадам Савецкага Саюзу ў дачыненіі да нашага Беларускага народа.

Мы заклікаем усе беларускую эміграцыю да адзінства й узаемнага супрацоўніцтва, каб супольнымі сіламі весці нацыянальную грамадзкую палітычную дзеянасць за дзяржаўную незалежнасць нашае Бацькаўшчыны.

Мы заклікаем усе вольныя народы сьвету дапамагчы паняволеным народам, у тым ліку й Беларускаму народу ў змаганьні за людзкія нацыянальныя права.

Мы Беларусы Аўстраліі будзем рупіца пра захаваньне нашай нацыянальнай і культурнай спадчыны й будзем працацаць дзеля духовага дабрабыту Беларусі й Аўстраліі ды ўзгадоўваць у гэтым кірунку новыя пакаленіні.

ТРЭЙЦІЯ СУСТРЭЧА БЕЛАРУСАУ АЎСТРАЛІІ

(Заканчэнне з першай бачыны)

беларускую куццю. Сталы былі словаи М. Кавыля, а сп. М. Бурнос застаўлены поснымі патравамі, і „Там я нарадзіўся” на собеі склоны даень быў гарачы, але ад смачна падрыхтаваных страваў нікто не адмаўляўся. Была ѹ нашае беларуская ячменная куцця з мёдам і макам, а госьці, добра пасмакавашы ѿ, навет прасілі дабавак.

На асаблівую югу заслугоўвалі 4 пары дзяцей танцораў: першая пара Тосік Яновіч і Наташа Якша, другая — Канстанцін Бічанін і Ніна Якша, трэцяя — Паўлюк і Ганна Калесніковічы, чацверта — Андрэй Бічанін і Соня Якша. Дзецы вельмі добра пратанцевалі „Лявоніху” і на патрабаваньне прысунутых паўтарылі ѿ пры канцы канцерту.

Вялікую прыемнасць зрабіла прысутнім нашае найдалейшая госьція сп-чна Раіса Станкевіч з Нью Ерку, прадэклімаваўшы вершины. Тут нік не магу памінуць прозывішчу гэтых дзетак: Паўлік Калесніковіч, браты Кацуслі і Андрэй Бічанін, сёстры Ніна, Соня і Наталья Якшы, Антон Яновіч ды наймалодшы з іх пладовіцы Юльян Кандрусік. Дай Божа, каб імёны гэтых дзетак праз усё іхнае жыццё паўтараліся на беларускіх імпрэзах і ў друку.

У нядзелю 7 студзеня а 10-ай гадзіні раніцы а. Аўгент адправіў урачыстую калядную Божую Службу. Шаркоўны хор пад кіраўніцтвам сп. М. Бурноса сільваў вельмі прыгожа. Напрыканцы а. Аўгент прачытаў Калядніе Архіпастирскіе Пасланыне Свяшчэннага Сабору Япіскапаў БАПЦ.

А 4-ай гадзіні палаўдні пачаўся канцэрт, падпраджаны беларускім нацыянальным гімнам „Мы выйдзем шынільнымі радам!”. У пра-граму канцэрту ўвайшоў верш Янкі Ролсанана „Прывітаныне 3-яй Сустрэчы”, які прадэклімавала сп-чна Панянядзелак 8 студзеня быў днём адпачынку. Уздельнікі Сустрэчы сабраліся ў парку гораду, а Адэлляйда шысьціў горад, бо ягоны цэнтр з усіх бакоў акружаны поясам пышных паркаў. Адбылася гэтым парадкам вяёлая маёўка, хаяці пагода была шмат гарачэйшая, як у трапені ў нас на бацькаўшчыне.

Панянядзелак 8 студзеня быў днём адпачынку. Уздельнікі Сустрэчы сабраліся ў парку гораду, а Адэлляйда шысьціў горад, бо ягоны цэнтр з усіх бакоў акружаны поясам пышных паркаў. Адбылася гэтым парадкам вяёлая маёўка, хаяці пагода была шмат гарачэйшая, як у трапені ў нас на бацькаўшчыне.

У аўторак 9 студзеня ўздельнікі Сустрэчы мелі да выбару: або малымі групамі, праваднікамі якіх былі сп-чы Акавіты, Зеляноўскі й Раніцкі, ехань аглядаць горад, або застасца на нарадах Фэдэральнае Рады Беларускіх Арганізацый у Аўстралії. Прэзыдэнты нарады застасцяў той самы, які быў выбраны для ўсіх Сустрэчы. З пастаноўным голасам было шасцічэ дэлегату: ад: Прыходу Беларускай Аўгент-кафэльнай Праваслаўнай Царквы ў Аўстралії — сп. К. Станкевіч, ад Беларускага Аб'еднання ў Паўдзённай Аўстраліі — сп. Я. Ролсан, ад Беларускага Радыёвага Камітэту ў Сыднэі — сп. А. Качан, ад Беларускага Аб'еднання ў Новай Паўдзённай Валі — сп. М. Лужынскі, ад Беларускага Цэнтральнага Камітэту ў Вікторы — сп-чна Э. Яккевіч, ад Беларускага Аб'еднання ў Заходній Аўстраліі — сп. А. Мароз.

Пасыль ўсебаковай дыскусіі над праектам статуту Фэдэральнай Рады, ён зъ некаторымі зъменамі быў зацверджаны. Выбраны новы Выканальны Камітэт Фэдэральнай Ра-

ЛОСКА І ЯГОНАЯ МІНУУШЧЫНА

Прачытаўшы нядайна ў „Беларусе” пра съмерць у Ангельшчыне Тамаша Скапца, у мяне зрадзілася думка напісаць тое-сёе пра месца ягонаага нараджэння — родную й для мяне вёску Лоска ў Валожынскім раёне на Беларусі. Пішу „Лоска”, як пішучы Палахі, а за імі й Расейцы, бо ейны й суседніх вёсак жыхары гэтак яе, пабеларуску, называюць. Гэтак, як, прыкладам, правильна пабеларуску трэба казаць і пісаць Ашмяна, а не Ашмяны, Аляхновічы, а не Аляхновічы, Валожына, а не Валожын, Маладечна, а не Маладзечна, ія кужучы ўжо пра Менск (Мінск), Наваградак (Навагрудак), Горадня (Горадня) й Берасць (Брест).

Лоска — славутая вёска ў адначасна шматпакутнай. Зъ Беларускай Савецкай Энцыклапедіі даведаемся, што сяняня яна зьяўлецца цэнтрам калгасу ймя Чапаева, у ёй налічаеца 820 жыхароў, 242 гаспадаркі (у 1970 годзе). У ёй ёсьць васьмігадовая школа, Дом культуры, бібліятэка, фэльчарска-акушэрскі пункт, аддзел сувязі (пошта), магазын (крама), млын і швейная майстроўня. Паложана ў маладечнай ваколіцы, на высокай узгоркавай доўгай градзе ў паўночнай частцы Ашмянскага ўзвышша (градаў), зъ якой далёка з шырокай нізінай, поймай ракі Бярэзіны, што ўпадае ў Нёман, калі глядзець на поўдзень, на гарызонце віднеецца цягкая лінія гораў — паўдзённая частка-града гэтага ўзвышша. Там, дзе града, на якой стаіць вёска, канчаецца, на лагчыне стаіць штучная (насыпаная, як у Вільні Замкавая) гары, на якой калісь, у далёкай мінүшчыне, стаіў замак, а ў нашыя часы — дзівзе сялянскія сялібы, якія належалі (прынамся адна з іх) да сям'і Скапцаў. На гару ўеца цэркэнтынай дарога-уезд. Побач з гарой стаіць драўляны, памаляваны на чырвоны колер, касыёл. Гэтая частка вёскі (паўдзённая) называлася Падзамчам. У цэнтры вёскі стаіць мураваная царква. Паўночная частка вёскі называлася Канцавыя.

Першы раз Лоска ўспамінаецца ў пісаных актах з 14-га стагодзідзя.

Паводле выдадзенага ў мінульы стагодзідзя ў Варшаве „Пшэводніка

по Літве і Бяларусі”, Лоска было

у старадаўніх часах сядзібай князя ў Лоскіх. Пазыней належала да старога беларускага магнатаў рода Кішкаў. У другой паловіне 16-га стагодзідзя ў лоскаўскім замку быў друкарня, заснаваная віленскім кашталянам і старастам жмудзкім Янам Кішкам, арынінам, магутным пратэктарам арыянаў (сацынія-антытрынітараў) на Вялікім Княстве Літоўскім, у якой працавалі друкары Ян Карцан, Даніла Лячніцкі й друкаваў свае творы ведамы беларускі гуманісты, асьветнік, рэлігійны рэфарматар і філязоф Сымон Будны, аўтар выдадзеных у 1566 годзе па беларуску ў вёскі ейных мясцовых падпальшчыкай, што жылі блізкі на гарадзішчы на сям'і маленікі курчанят, якіх вадзіла за сабой курвица.

У першыя паваенныя гады бальшыны хатаў збудаваныя абыякі, на сялех, выглядадаў бедна. Некаторыя

сем'і жылі ў зямлянках.

У 30-ых гадох у Варшаве мне не

адзін добры, сумлены Піляц, які быў у 1920 годзе ў легіёнах Пілсудзкага на Беларусі, расказаў з

абурэннем аб тагачасным ганебным

захоўванні сваіх суйчыннікаў —

дзяржаву па зборы. Аднак людзі ў Лоску не зламалітвілі ѿ ўладаў

Бальшавіцкай. Пазыней належала да старога беларускага магнатаў рода Кішкаў. У другой паловіне 16-га стагодзідзя ў лоскаўскім замку быў друкарня, заснаваная віленскім кашталянам і старастам жмудзкім Янам Кішкам, арынінам, магутным пратэктарам арыянаў (сацынія-антытрынітараў) на Вялікім Княстве Літоўскім, у якой працавалі друкары Ян Карцан, Даніла Лячніцкі й друкаваў свае творы ведамы беларускі гуманісты, асьветнік, рэлігійны рэфарматар і філязоф Сымон Будны, аўтар выдадзеных у 1566 годзе па беларуску ў вёскі ейных мясцовых падпальшчыкай, што жылі блізкі на гарадзішчы на сям'і маленікі курчанят, якіх вадзіла за сабой курвица.

У 30-ых гадох у Варшаве мне не

адзін добры, сумлены Піляц, які быў у 1920 годзе ў легіёнах Пілсудзкага на Беларусі, расказаў з

абурэннем аб тагачасным ганебным

захоўванні сваіх суйчыннікаў —

дзяржаву па зборы. Аднак людзі ў Лоску не зламалітвілі ѿ ўладаў

Бальшавіцкай. Пазыней належала да старога беларускага магнатаў рода Кішкаў. У другой паловіне 16-га стагодзідзя ў лоскаўскім замку быў друкарня, заснаваная віленскім кашталянам і старастам жмудзкім Янам Кішкам, арынінам, магутным пратэктарам арыянаў (сацынія-антытрынітараў) на Вялікім Княстве Літоўскім, у якой працавалі друкары Ян Карцан, Даніла Лячніцкі й друкаваў свае творы ведамы беларускі гуманісты, асьветнік, рэлігійны рэфарматар і філязоф Сымон Будны, аўтар выдадзеных у 1566 годзе па беларуску ў вёскі ейных мясцовых падпальшчыкай, што жылі блізкі на гарадзішчы на сям'і маленікі курчанят, якіх вадзіла за сабой курвица.

У 30-ых гадох у Варшаве мне не

адзін добры, сумлены Піляц, які быў у 1920 годзе ў легіёнах Пілсудзкага на Беларусі, расказаў з

абурэннем аб тагачасным ганебным

захоўванні сваіх суйчыннікаў —

дзяржаву па зборы. Аднак людзі ў Лоску не зламалітвілі ѿ ўладаў

Бальшавіцкай. Пазыней належала да старога беларускага магнатаў рода Кішкаў. У другой паловіне 16-га стагодзідзя ў лоскаўскім замку быў друкарня, заснаваная віленскім кашталянам і старастам жмудзкім Янам Кішкам, арынінам, магутным пратэктарам ариянаў (сацынія-антытрынітараў) на Вялікім Княстве Літоўскім, у якой працавалі друкары Ян Карцан, Даніла Лячніцкі й друкаваў свае творы ведамы беларускі гуманісты, асьветнік, рэлігійны рэфарматар і філязоф Сымон Будны, аўтар выдадзеных у 1566 годзе па беларуску ў вёскі ейных мясцовых падпальшчыкай, што жылі блізкі на гарадзішчы на сям'і маленікі курчанят, якіх вадзіла за сабой курвица.

У 30-ых гадох у Варшаве мне не

адзін добры, сумлены Піляц, які быў у 1920 годзе ў легіёнах Пілсудзкага на Беларусі, расказаў з

абурэннем аб тагачасным ганебном

захоўванні сваіх суйчыннікаў —

дзяржаву па зборы. Аднак людзі ў Лоску не зламалітвілі ѿ ўладаў

Бальшавіцкай. Пазыней належала да старога беларускага магнатаў рода Кішкаў. У другой паловіне 16-га стагодзідзя ў лоскаўскім замку быў друкарня, заснаваная віленскім кашталянам і старастам жмудзкім Янам Кішкам, арынінам, магутным пратэктарам ариянаў (сацынія-антытрынітараў) на Вялікім Княстве Літоўскім, у якой працавалі друкары Ян Карцан, Даніла Лячніцк

СВЯТОЙ ПАМЯЦІ АУГЕН ТРУСАУ

Дня 20 студзеня 1979 году, пасъля цяжкае навылячальнага хваробы і аперацыі лёгкіх, адыйшоў на вечны супачынак сьв. пам. Аўген Трусау пакінуўшы ў вялікім жалоў яжоле жонку Галіну, трох сыноў Аўгена, Юрку і Анатоля, дзвюх сыновых, дзьве ўнучкі ды сябrou Беларусаў і многіх прыяцеляў чужынцаў.

Сьв. пам. Аўген Трусау нарадзіўся 16 сінтября 1911 году ў Фінляндый, куды закінулі былі ягоных бацькоў падзеяй Першае сусветнаяе вайны. Пасъля заканчэння вайны ў 1920 годзе ўся шматлікім сям'ем Трусавых вярнулася ў родную Беларусь. Аўген з маладых гадоў уключыўся ў беларускі нацыянальны рух і вучыўся ў Беларускай Гімназіі ў Вільні. Меў нахіл да вайсковага жыцця і у польскім войску здабыў ступень ахвіцера.

У 1939 годзе выбухнула Другая сусветная вайна ў „вызваленіне“ Захоўнай Беларусі бальшавікамі, а ў 1941 годзе настала немецкая акупацыя. У часы немецкай акупацыі Аўген Трусау, карыстаючыся сыцілымі магчымасцямі акупацыйных абставінаў, быў адным з першых

арганізатораў Беларускага Краеўскага Абароны. У 1944 годзе, як і шмат іншых беларускіх патрыётаў, Аўген Трусау выехаў у Нямеччыну, каб там працуаць надзяйнайную дзеянасцю. У 1945 годзе апынуўся ў Францыі, адшукай і сцягніў да сябе жонку Галіну ѹ працаўшаваў на металургічных заводах цэнтральнай Францыі ў гарадку Моншана.

Прыходзілася ў жыцці ўсіх. Працаўшаваў нарадзіўся 16 сінтября 1911 году ў Фінляндий, куды закінулі былі ягоных бацькоў падзеяй Першае сусветнаяе вайны. Пасъля заканчэння вайны ў 1920 годзе ўся шматлікім сям'ем Трусавых вярнулася ў родную Беларусь. Аўген з маладых гадоў уключыўся ў беларускі нацыянальны рух і вучыўся ў Беларускай Гімназіі ў Вільні. Меў нахіл да вайсковага жыцця і у польскім войску здабыў ступень ахвіцера.

У 1939 годзе выбухнула Другая сусветная вайна ў „вызваленіне“ Захоўнай Беларусі бальшавікамі, а ў 1941 годзе настала немецкая акупацыя. У часы немецкай акупацыі Аўген Трусау, карыстаючыся сыцілымі магчымасцямі акупацыйных

абставінаў, быў адным з першых

вінаў вельмі ўрачыста добра знаёмы Беларусам французскі съятар з Моншана а. Годо. Калі ўносіл труну ў целам Нябожчыку ў съятыню, быў адыйграваны з кружалкі беларускі рэлігійны гімн „Магутны Божа“. У часе пахароннага абраду паміж двума чытальнія Сьв. Евангельля прысутны Беларусы ўзноў прыяляялі „Магутны Божа“, а пры канцы была прачытаная малітва „Ойча наш“ у французскай і беларускай мове.

У часе, калі прысутныя, якімі была поўнасць напоўненая съятыня, развязваліся зь Нябожчыкам, быў адыйграваны беларускі нацыянальны рух і прыімаў актыўны ўдзел у дзеянасці мясцовых беларускіх арганізацій. Дацакаўся моцна заслужанай і цяжка запрацаўшаванай понясці. Аставалася, здаецца, толькі шчасліва жыць і цепчыцца ўсімі ды см'ем. Але воль Божая была іншая.

Каб адслужыць абрады пахоронны, меўся прыехаць Мітрафорны Прататэз а. Аляксандар Надсан. Які, вяртаючыся з Рыму, у міжчасе быў затрымаўшыся ў Бэльгіі. Але ў гонаў дзень у Брюкселе была такая сілізкая галалёдзіца, што а. Надсан не мог даехаць на час да станцыі. У сувязі з гэтым 23 студзеня сёлета адслужыў абраад пахо-

Браніслаў Нагорны

СЛУЦКІЯ УГОДКІ У НЬЮ БРАНСЬВІКУ

Сыцянская варта падчас апніхіды ў царкве: зьлева направа съяцягі амэрыканскі, беларускі-вэтэранска і беларускі. Сынераду а. Аляксандар Яноўскі.

Фота Алега Дубягі

Леташнія ўгодкі Слуцкага збройнага чыну ў Нью Брансвіку адбыліся сабліва ўрачыства з двухдзённай праграмай, ладжанія ў Ім Аддзелам у Нью Джэрзі Задзіночання Беларуска-Амэрыканскіх Вэтэранаў.

У суботу 2 сінтября быў ўдэкараваныя магілкі вэтэранаў, сябrou Рады БНР і заслужаных у грамадзкай дзеянасці Беларусаў нацыянальныя съяцягамі, што адыйшли ў вечнасць ды спачываючы на Беларускім Магільніку ў Іст Брансвіку, і змагароў за Беларусь наагул, заклікаўшы прысутных ушанаваць іхнюю памяць хвіліну цішыні. Пасля гэтага вядзеніне гутаркі на тэму дня пераняло штарты Сэктару Рады БНР у Нью Джэрзі Васіль Стома, які шырокай паласай развязаўшы аж да апошняга часу беларускага змагароў руху. Сход закончыўся прыягнінем усёй аўдыторыі беларускага жалобнага маршу „Сыпі пад курганам гэроў“.

У нядзелью раніцай 3-га сінтября вэтэраны паклалі вянок пры Помніку Беларускім Героям. Гэта гэж самага дня нараніцы адбылася Літургія ў царкве Жыровіцкай Божай Марыі ў Гайленд Парку, якую адслужыў настаяцель а. Аляксандар Яноўскі. Пасля Літургіі ў казанія а. Аляксандар заклікаў усіх прысутных прыняць ўдзел у Паніхідзе за палеглых Случчакоў ды наагул усіх тых, што аддалі сваё жыццё ў змаганні за Беларусь.

При гэтай нагодзе трэба прыгадаць, што Беларускі Вэтэранскі Сыцяг на парадзе 17 лістапада ледзяна, арганізаваным Мілітарным Ордэром Сыветавых Воінаў, атрымаў Пурпуровую Стужку.

С. Пчала

ПАМЯЦІ ПЁТРЫ КРЭЧЭУСКАГА

Беларускі Інстытут Навукі ў Мастацтве ды Фундацыя ў Ім Пётры Крэчэускай ўшанавалі 17 сінтября 1978 году 50-я ўгодкі съмерці ў Празе Пётры Крэчэускага, Старшыні Рады Беларускага Народнае Рэспублікі. Рэфэрэт пра дзеянасць П. Крэчэускага прачытаў інж. М. Гарошка, старшыня Фундацыі, названа ў імём аднаго з актыўных стваральнікаў і абаронцаў БНР.

П. Крэчэускі паходзіў з традыцыйнай сыветаварскай сям'і. Сам вучыўся ў праваслаўнай духоўнай семінаріі, але пад уплывам „Нашае Ніўы“ прысьвяціў сябе нацыянально-папалітычнай працы, у сыветары не пайшоўшы. Дадзены яму Радаю

БНР съяцяг дзяржаўнае сувэрэннасці Беларускі Крэчэускі трymаў высака ён да сваёй съмерці.

На эміграцыі ў Празе П. Крэчэускі асабліва апякаўшыся моладзей, выстараўся ад чэскага ўраду калі 200 стылістыкай для студэнтаў з Беларусі. Некаторыя з гэх студэнтаў, выпускнікоў праскіх вышэйшых школаў, актыўныя ѹ дасоль у грамадзка-папалітычным жыцці ў розных краінах, у тым ліку ў ЗША.

У сваёй нацыянальна-грамадзкай працы П. Крэчэускі быў рамантыкам. Асноўным ягоным паглядам, які ён намагаўся прыঁশচাপіць маладым, было: рамантызм падпара-

коўвае сабе рэальнасць, а не наадварот, і толькі духовна слабыя падпараўкоўваюцца рэальнасці.

Сп-ня Н. Орса ў сваіх устанінках расказала пра тое, як П. Крэчэускі успрыняў здачу ў 1925 годзе некаторымі сябрамі ўраду БНР сваіх мандату ды зварат их у савецкую Беларусь: „Частку хворую мы згубілі, — сказаў П. Крэчэускі, — а здаровая засталася“.

З П. Крэчэускім у Празе асабліва блізка быў Мікола Вырышынін. У нацыянальной дзеянасці яны адзін аднаго далоўлялі. П. Крэчэускі праз усё жыццё быў наражаным абаронцам нацыянальна-дзяржаўных ідэялаў, і пераходуўшы на памяці пра яго служыць і цяпер спраце незалежнасці Беларусі.

Л. Б-я

Усіх Слабоў Ветэранаў з вялікім жалем паведамляю аб страте
заслужанага беларускага ахвіцёра

ПАЛКОУНІКА АУГЕНА ТРУСАВА

які памёр у Францыі 20 студзеня 1979 году.

Чэсьць Ягонаі Памяці!

Схілем галаву на „Зважай”!

Сакратар для Справаў Ветэранаў
пры Радзе БНР

СВ. ПАМ. АЙЦЕЦ

ЯЗЭП ГЕРМАНОВІЧ

КАМУНІКАТ БЕЛАРУСКАІ КАТАЛІЦКАІ МІСІІ У ВІЛІКАБРЫТАНІІ

26 сіння 1978 году, на другі дзень Каляды а 8-ай гадзіне 15 мінутаў увечары, заснуй навекі наш дарагі Айцец Язэп Германовіч (Вінцук Адважны). Ён заставаўся съведам у цяжкай сваіх хваробе блізу да саме смерці. Тако самага дня Біскуп Часлаў Сіповіч даў Яму Святое Прычастыце. Ён шчыра маліўся разам з іншымі. Памёр на ўдар сэрца.

У васобе Айца Язэпа Германовіча адыйшоў ад нас нязвычайна добры чалавек, пабожны працаўіт і ѹдайны съвтар і законнік, узгадаваўчы моладзі, плённы пісменнік, мучанік савецкіх лягераў.

Айцец Язэп радзіўся 4 сакавіка 1890 году з бацькоў Станіслава і Ганны з дому Савіцкай у старадаўным беларускім мястечку Гальшаны. Ад маленства быў сіратой і пазнаў шмат гораў. Цягнула яго да наўку. Пачатковую школу скончыў у Гальшанах, калі яму было 12 гадоў. Далей вучыўся ў Ашмяні. Тут кс. Гуневіч пазнаёміў юнака з „Дудкай” Францышка Багушэвіча. Ад таго часу быў ён не толькі съведам Беларусам, але дзеўнім змагаром за лепшую долю свайго народу.

Духоўную сэмінарью скончыў у Вільні і ў 1913 годзе быў рукапаложаны у съвтары. Працаўаў на розных парагах Віленскага дыяцэзіі:

Біскуп Ч. Сіповіч
Рэктар Беларускай Каталіцкай Місіі

ЮБІЛЕЙ ЛІТАРАТУРНАЕ ТВОРЧАСТЬ ВІНЦУКА АДВАЖНАГА

Ад Рэдакцыі: На першы пагляд атрымалася храналягічная недарочнасць: газета „Беларус” ужо пасля таго, як у сваім папярэднім 261 нумары за студзень сёлета надрукавала жалобную кляпільду на съмерць Св. Пам. а. Язэпа Германовіча, месец пазней зъміччае разпартаж ізъ съвтараньня ягонага літаратурнага юбілею, адбылага яшчэ 12 лістапада лягаса пры жыцці самога юбіляра таго самага а. Язэпа Германовіча пад ягоным літаратурным псэудонімам Вінцука Адважнага. За гэтае вартое наганы спэцыяльнае анічць на вінаватаіні Рэдакцыя газеты, ні аўтар нікожай зъмешчанага разпартажа сп. А. Зданковіч, які сумлінна выкананы даручанае яму заданье. Затое вінаватаія ўстаноў, што, як ён пінфармаваў Рэдакцыю нашае газеты, спэцыяльнае даручыла яму гэтае заданье. Не зважаючы на ўсё гэта, нікожай мы ахвотна друкую згаданы разпартаж, які дакументальні пацвярджае для гісторыі важны факты з жыцця і творчасці выдатнага беларускага паэты і пісменніка Вінцука Адважнага.

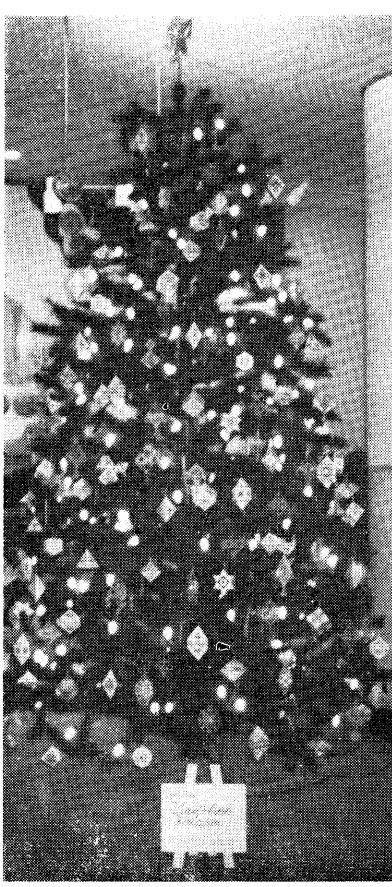
* * *

Мсі рэпартаж напісаны на 50-ы годдзі з дня выхаду першага кнігі а. Язэпа Германовіча ў Вільні ў 1928 годзе „Як Казюк зьбіраўся да споведзі”. Дацэнтаваючы важнасць літаратурнае спадчыны а. Язэпа Германовіча — заслужанага паэты і пісменніка Вінцука Адважнага, Галоўной Управы ЗБВВ Янка Міхалюк, які ад імя рэпрэзэнтаванае ім Управы працаўлімі словамі прывітаў юбіляра й працігаў прывітальні лісты й тэлеграмы з розных краёў Вольнага Сьвету ад беларускіх установаў, арганізацый і асаўбаў. Асабістая віталія: сп. М. Залога ад Беларускага Вызвольнага Фронту (ВВФ) у Вілікай Брытаніі ў ад царкоўнага Камітэту беларускіх парагах Він. Еўфрасініі Поляцкай у Лёндане ды сп. К. Глінскі ад Аддзелу ВВФ у Лёндане. Апошні падчыркнуў, што літаратурнае творчасць юбіляра — гэта вечны памятнік для нашых наступных пакаленій.

Асноўныя нарысы пра жыццё ў літаратурную дзеянісць Вінцука Адважнага зрабіў Мітрафорны Прастарай а. Аляксандар Надсан. Стапатку ён навязаў да тэмы народных пастаў Беларусі ў БССР у 1926 годзе, калі годнасць гэтую першымі атрымалі Янка Купала й Якуб Колас. Затое апошнімі гадамі там атрымліваючы тытулы народных пастаў і пісменнікаў асобы, творчасць якіх на мае нічога супольнага з беларускім народам. Прывікладам, паэта Пітрусы Броўку атрымаў гаты тытул за нізкапаклоніцкіх хваласыевы аўтографы Камуністычнай партыі, Маскве й неразрывную з ёй дружбу. Затое Вінцуку Адважнага — гэта верны сын сваёй Бацькаўшчыны, які шчыра палюбіў беларускі народ і за гэтую свою любасць праўшоў даўгі цярністы шлях у кітайскіх і савецкіх турмах і канцэнтрацыйных лягярах.

Нарадзіўся а. Язэп Германовіч 4 сакавіка 1890 году ў старажытным беларускім мястечку Гальшаны на Ашмяншчыне ў сям'і Станіслава й Ганны (паводле дзяючага прозвішча) Савіцкай. Было яму толькі два гады, калі памёр бацька. Удава міці з трывалай малымі дзяцьмі німала зазнала гора. Летасі споўні-

БЕЛАРУСКАЯ КАЛЯДНЯЯ ЯЛІНКА У МУЗЕІ НАВУКІ Й ІНДУСТРЫІ У ЧЫКАГА

Беларуская каляднія ялінка ў Музее Навукі й Індустріі ў Чыкага

Упяршыню Беларусы ў Чыкага 23 лістапада 1978 году выставілі свою ялінку ў Музее Навукі й Індустріі ў рамах Міжнароднага Калядніяя Фестываля, што быў найбуйным у гісторыі Музэю ды праўдападобна найбуйным на сьвеце ў закончыўся 7 студзеня сёлета. На працягу 37-ёх гадоў шматлікія этнічныя групы прыбліпалі ўздел у ялінкам фестываля з году ў год. Аднак Беларусы раней ня змогуці паўнічаць на сілах, што змогуці падрыхтаваць сваясаблівія ў апрычыні беларускіх арнамэнтаў. Працы, ды пры гэтым у вялікай колькасці з увагай на высокую, ажно 18 футаў, ды вялізную аўтаматичную ялінку.

Згоду ў год некаторыя нашыя энтузіясты наведвалі Музей і ста-

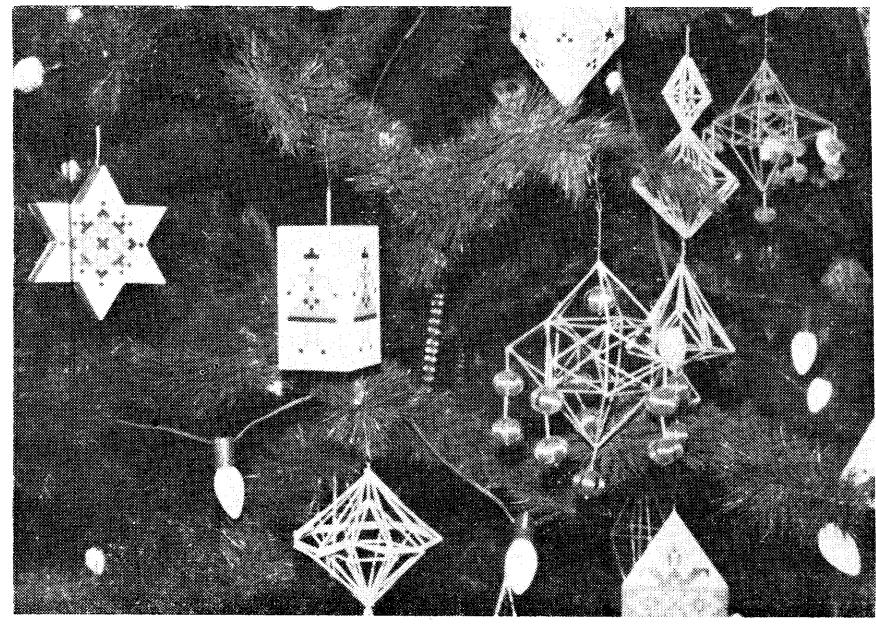
рона прыглядадліся, як іншыя дэкаравалі свае ялінкі, каб і самім прыняць ўздел у фестываля ды адпаведна падчыркнуць характар беларускіх узоруў. Траба зазначыць, што праграма фестываля ўключала не толькі выстаўленыя ялінкі, але таксама калядніяя праграмы ды кухні паводле жаданняў і магчымасцяў.

У палавіне леташняга году сп. Веру Рамук паведаміла адміністрацыю Музэю, што Беларускі Каардынантавы Камітэт у Чыкага пастанавіў гэтым разам прыняць ўздел у ялінкам фестываля. Адначасна адкрылася запраўдныя тален-

рыхтаваў таксама сп. Антон Беленіс.

Падбор дэсэніяў ды скрынічак арнамэнтаў быў заданы сп. Людвікі Беленіс. І тут яна выявіла свой артызм, высокая каснае мастацтва ў падборы аргініナルных узоруў у прыгожых беларускіх калёрах, што быў налеплены на рознае формы скрынічак. Пры гэтым кожная скрынічка мела іншы ўзор.

А ўжо арнамэнты із саломкі, падрыхтаваны сп. Генія Беленіс, быў прадыдзіўным шэдзурам, у якім выявіўся сваясаблівіы талент. Гэта быў саломкавы аздобы ў форме

Частка ялінкі зблізка

ты, што актыўна прыступілі да працы над прыгатаўленнем аздобаў для беларускай ялінкі. Таксама быў падрыхтаваны на дратох у форме лёдовых сопляў, зроблены сп. Генія Эўдакія Жызынецкай.

Больш за трэста розных аздобаў было завешана на разлапістых галінах ялінкі, што была асветленая электрычнымі ліямпкамі, хаця траба прызнацца, што асвятленыя ня было дастатковыя зоркам, каб стварыць належны ёфект. Аднак у вагульніх беларускіх ялінка карысна вырозынівалася сваймі атракціўнымі аздобамі. З гледзішча мастацкага ялінка быў вялікай удачай, што пацьвердзілі самі кіраўнікі Музэю ѹ наведвалыні ды польская радыяперадача згадала прыхільна пра беларускую ялінку.

Пасля ўрачыстасці часткі быў наладжаны пачастунак, у часе якога прысутныя маглі аглядаць выстаўку кнігак Вінцука Адважнага: выдадзеных у Вільні „Як Казюк зьбіраўся да споведзі” — 1928, „Казюкова жанімства” — 1931, „Адам і АNELька” — 1931, „Канёк-Гарбунёк” — 1932, „Унія на Палесці” — 1932, „Батлійка” — 1932, „Беларускія цымбалы” — 1933, „Хлапец” — 1936; выдадзены ў Мюнхене „Кітай-Сібір-Масква” — 1962; выдадзеных у Лёндане „Князь і Лапаць” — 1964, „Байкі” — 1973. Гэта адно сухі пералік выдадзеных ім кнігак. Апрача гэтага, Я. Генія змешчанае ў Аргентыну” — 1930, „Адам і АNELька” — 1931, „Канёк-Гарбунёк” — 1932, „Унія на Палесці” — 1932, „Батлійка” — 1932, „Хлапец” — 1936; выдадзены ў Мюнхене „Кітай-Сібір-Масква” — 1962; выдадзеных у Лёндане „Князь і Лапаць” — 1964, „Байкі” — 1973. Гэта адно сухі пералік выдадзеных ім кнігак. Апрача гэтага, Я. Генія змешчанае ў Аргентыну” — 1930, „Адам і АNELька” — 1931, „Канёк-Гарбунёк” — 1932, „Унія на Палесці” — 1932, „Батлійка” — 1932, „Хлапец” — 1936; выдадзены ў Мюнхене „Кітай-Сібір-Масква” — 1962; выдадзеных у Лёндане „Князь і Лапаць” — 1964, „Байкі” — 1973. Гэта адно сухі пералік выдадзеных ім кнігак. Апрача гэтага, Я. Генія змешчанае ў Аргентыну” — 1930, „Адам і АNELька” — 1931, „Канёк-Гарбунёк” — 1932, „Унія на Палесці” — 1932, „Батлійка” — 1932, „Хлапец” — 1936; выдадзены ў Мюнхене „Кітай-Сібір-Масква” — 1962; выдадзеных у Лёндане „Князь і Лапаць” — 1964, „Байкі” — 1973. Гэта адно сухі пералік выдадзеных ім кнігак. Апрача гэтага, Я. Генія змешчанае ў Аргентыну” — 1930, „Адам і АNELька” — 1931, „Канёк-Гарбунёк” — 1932, „Унія на Палесці” — 1932, „Батлійка” — 1932, „Хлапец” — 1936; выдадзены ў Мюнхене „Кітай-Сібір-Масква” — 1962; выдадзеных у Лёндане „Князь і Лапаць” — 1964, „Байкі” — 1973. Гэта адно сухі пералік выдадзеных ім кнігак. Апрача гэтага, Я. Генія змешчанае ў Аргентыну” — 1930, „Адам і АNELька” — 1931, „Канёк-Гарбунёк” — 1932, „Унія на Палесці” — 1932, „Батлійка” — 1932, „Хлапец” — 1936; выдадзены ў Мюнхене „Кітай-Сібір-Масква” — 1962; выдадзеных у Лёндане „Князь і Лапаць” — 1964, „Байкі” — 1973. Гэта адно сухі пералік выдадзеных ім кнігак. Апрача гэтага, Я. Генія змешчанае ў Аргентыну” — 1930, „Адам і АNELька” — 1931, „Канёк-Гарбунёк” — 1932, „Унія на Палесці” — 1932, „Батлійка” — 1932, „Хлапец” — 1936; выдадзены ў Мюнхене „Кітай-Сібір-Масква” — 1962; выдадзеных у Лёндане „Князь і Лапаць” — 1964, „Байкі” — 1973. Гэта адно сухі пералік выдадзеных ім кнігак. Апрача гэтага, Я. Генія змешчанае ў Аргентыну” — 1930, „Адам і АNELька” — 1931, „Канёк-Гарбунёк” — 1932, „Унія на Палесці” — 1932, „Батлійка” — 1932, „Хлапец” — 1936; выдадзены ў Мюнхене „Кітай-Сібір-Масква” — 1962; выдадзеных у Лёндане „Князь і Лапаць” — 1964, „Байкі” — 1973. Гэта адно сухі пералік выдадзеных ім кнігак. Апрача гэтага, Я. Генія змешчанае ў Аргентыну” — 1930, „Адам і АNELька” — 1931, „Канёк-Гарбунёк” — 1932, „Унія на Палесці” — 1932, „Батлійка” — 1932, „Хлапец” — 1936; выдадзены ў Мюнхене „Кітай-Сібір-Масква” — 1962; выдадзеных у Лёндане „Князь і Лапаць” — 1964, „Байкі” — 1973. Гэта адно сухі пералік выдадзеных ім кнігак. Апрача гэтага, Я. Генія змешчанае ў Аргентыну” — 1930, „Адам і АNELька” — 1931, „Канёк-Гарбунёк” — 1932, „Унія на Палесці” — 1932, „Батлійка” — 1932, „Хлапец” — 1936; выдадзены ў Мюнхене „Кітай-Сібір-Масква” — 1962; выдадзеных у Лёндане „Князь і Лапаць” — 1964, „Байкі” — 1973. Гэта адно сухі пералік выдадзеных ім кнігак. Апрача гэтага, Я. Генія змешчанае ў Аргентыну” — 1930, „Адам і АNELька” — 1931, „Канёк-Гарбунёк” — 1932, „Унія на Палесці” —

УГОДКІ СУЖЭНСТВА СП-ВА ЖЫЗЬНЕУСКІХ

Айчен Аўгэн служыць Паніхіду ў Дзень Памяці Герояў у Адэлляйдзе
25-годзьдзя іхнага сужэнства

У нядзелю 17 сіння 1978 году занты, іхнія дзеци — сыны Волтар Беларусы вялікага Чыкага, сваякі з і Юрка й дочки, Марыяна Андрэя Чыкага й Канады ды прыяцелі Асон із сваім мужам і Лілія, а таксама мачі Нікадэмія Еўдакія ды аста Збаўцы адзначылі сярэбраныя ўгодкі сужэнства Спадарства Анны й Нікадэмія Жызынеўскіх. Больш за ёсць якоба зышлося на ўрачысты банкет, прыгатаваны іхнімі дзецимі ды блізкімі сваякамі, што было вялікай неспадзеўкай для самых саленізантаў.

За галоўным, прыгожа ўдэкараваным столом занялі месца саленізантаў. Архімандрит Уладзімер Тарасевіч дыякан Эдвард Вайцяхоўскі.

У часе банкету выступіў з прымовай а. Архімандрит Уладзімер Тарасевіч, які папярднічаў дыяконам аудыці ўрачысту Літургію за памыснасць Спадарства Жызынеўскіх і іхніх дзеци. У сваім звароце да саленізантаў падчыркнуў іхній іхніх дзеци дзецинісць пры

БЕЛАРУСКІЯ КАЛЯДЫ У НЬЮ ЕРКУ

На Каляды 7 студзеня сёлета ў рэзідэнцыі Беларускага Грамадзкага Цэнтра пад царквой Св. Кірылы Тураўскага пры Атлянтык эвансі 401 ў Нью Ёрку быў зладжаны супольны каляднік абед, а пасля яго дзециччая ялінка. Імпрэзу гэтую ладзіла Парахвільная Рада з удзелам Сястрыцтва.

Зыбралася даволі значная колькасць парахвільнай і гасцей. Пасля ўрачыстасці Багаслужбы, адпраўленасці А. Р. Войтанкам, як і заўсёды, царкоўны хор вельмі прыгожа пляў калядкі. Абед гэтym разам адбыўся бяз споцыяльных прамоваў, што лепш канцэнтравала нашу ўагу й сорца на сонечнай ізначаныі гэтага дня для нас і наагул для хрысьціянства.

Дзіцячу самадзейнасць падрхтавалі маткі дзеци і правялі ўсё вельмі добра. Адчыніла канцэрт д-р Ала Орса-Рамана кароткім уступным словам. На пачатку быў паказаны образок з персанажамі Дзевы Марыі з новонароджаным Хрыстом троімі мудрасцямі й анёлам. Яны прыпяялі калядку „Шыяя ноч”. Удзельнікамі гэтага самадзейнага абразка быў Антон Бартуль, Коля Й. Паўлюк Рамана, Таня й Ніна Заморскія.

Далейшая праграма складалася з дэкламацый і калядак у гэткім па-

радку: Паўлік і Коля Рамана прычыталі даўную казку Уладзімера Дубоўкі „Хто дужайши (Мароз, Сонца й Вечер)“ добрай беларускай мовай. Тады ішлі калядкі: „Саўка Грышка“ й „Там за рэчкаю Калядка“. Антон, Таня й Ніна прадклямавалі з пам'яці урывак раздзелу „Каляды“ з паэмі Якуба Коласа „Новая зямля“ (пра Куццю). Асабіцца добра прадэкламаваў стаўшы за дзячынкі Антон і сваю дзецичную частку паэмі Справіліс із сваім заданнем і дзячынкі Таня й Ніна. І на заканчэнні ўзноў гучэлі каляднік „Неба й зямля“ й „Учоўца з вячора“.

Прысутныя былі вельмі ўдзячныя дзецим — выканальнікам праграмы ўсім, хто іх падрхтаваў, за тое, што так узбагацілі гэты Святы Дзень Раства.

І хоць Дзед Мароз недзе загубіўся ў сінезе ды так і не дабраўся на час, радасць была хіба ня меншай, бо падарункаў было шмат.

Яшчэ раз варта падчыркнуць, што хоць і не працуе ад некаторага часу беларуская школа, маткі дзеци — былыя настаўніцы, працягваючы працу з дзецимі ў сваіх хатах і ўзгадаўваючы іх на сведамых Беларусу і Беларусак, якія размаўляюць роднай мовай.

Зіна Станкевіч

ПАРАХВІЛЬНЫ СХОД У АДЭЛЯЙДЗЕ

19 сіння 1978 г. адбыўся гадавы спрэваздачна-перавыбарны агульны сход Парахвільных Святых Апосталаў Пятра і Паўла ў Адэлляйдзе. Сход адчыніў старшыня Парахвільной Рады К. Станкевіч, а настаяцель Парахвільной Рады а. Аўгэн прачытаў адпаведную малітву й паблагославіў сход.

Кароткую спрэваздачу з гадавой дзеянісці Парахвільных Рады сп. Я. Ролсан зрабіў касавую спрэваздачу. Ён адзначыў, што хоць выдаткі ў спрэваздачным годзе быў вельмі вялікі, аднак на канец году каса выказала значную надышынку. Агульны сход прызнаў, што настаяцель Парахвільной Рады ў паасобных ейных сяброву выдатнай і выказаў им шчырую падзяку.

На наступны 1979 год сход выбраў новую Парахвільную Раду ў складзе: старшыня — К. Станкевіч, заступніка старшыні — Ул. Акавітага, сакратара — М. Бурнос, скарбніка — Я. Ролсану, сябры Рады — А. Чарнагалана. Царкоўныі старастамі выбраныя П. Трысмакой і А. Шараевіч, а ў склад Рэзіўнай Камісіі — П. Пачопка, Я. Палюховіч і Я. Акавіты.

Наапешку сход выказаў войстыры пратэст супраць газеты „Беларускі голос“ і ўнікальна рэдактара за нафакаванье хвальшчывай інформацыі № 268 за верасень 1978 г. супраць нашых беларускіх герархіаў пад назвам „Візіта духоўніка“.

Янка Яр

царкве Хрыста Збаўцы, жадаючы ім шмат памыснасці ў іхнім жыцці. Далей д-р Вітаўт Рамук у сваіх праграмах зазначыў, што сп. Нікадэм Жызынеўскі заўсёды ўсюды прыймаў і прымае ўдзел у сваіх грамадзкіх імпрэзах, а на асабітную ўагу заслугоўваючы на працягу ўжо 18-ёх гадоў ягоныя беларускія радыяперадачы „Нёман“ у праграме спадарства Самбірскіх, у якіх прынагодна дапамагае ягона жонка Анна. На гэтым месцы трэба зазначыць, што ў іхніх дзеци вельмі актыўна прыймалі ўсюды прымаючы ўдзел у беларускіх грамадзкіх пачынаннях.

Следам за гэтым праграмаў ілюстраціяў, кіраўнічых ўкраінскіх радыёвых перадач, падчыркнуўшы адданасць і сумленасць сп. Нікадэмія Жызынеўскага ў вядзені беларускіх радыёвых аудыціяў, якія цікавыя тым, што яны дакладна інфармуюць пра дзеянісць Беларусаў.

Ад Амэрыканцаў выступіў з прымовілістым словам сп. Анджэло Мантэлёні, прафэсар гісторыі ў сярэдняй школе, падчырківаючы дзеянісць і ахвярнісць саленізантаў іхніх дзеци пры царкве Хрыста Збаўцы да жадаючы ім памыснасці ў далейшым жыцці. Далей д-р Вітаўт Рамук заслугоўваў Літургію за сваім звароце да саленізантаў падчыркнуў іхній іхніх дзеци дзеянісць прымаючы ўдзел у беларускіх грамадзкіх пачынаннях.

Ад Амэрыканцаў выступіў з прымовілістым словам сп. Анджэло Мантэлёні, прафэсар гісторыі ў сярэдняй школе, падчырківаючы дзеянісць і ахвярнісць саленізантаў іхніх дзеци пры царкве Хрыста Збаўцы да жадаючы ім памыснасці ў далейшым жыцці. Далей д-р Вітаўт Рамук заслугоўваў Літургію за сваім звароце да саленізантаў падчыркнуў іхній іхніх дзеци дзеянісць прымаючы ўдзел у беларускіх грамадзкіх пачынаннях.

Наапешку прамаўляў сам саленізант ад свайго й сваёй жонкі імя, будучы моцна ўсхватыўшы неспадзянкам прынагоды дзецикуючы ўсім за ўшанаваньне гэтага дня свайгі прысутнасці ды за прыгожы гасцініцы. Следам за гэтym усе прысутныя прыпяялі саленізантаў іхнім дзецим „Сто год!“

Пасля афіцыйнай часткі пачаліся танцы пад музыку сп. Язэпа Малі. І так у мілай атмасферы праішоў хутка час, а на развязаньне усе прысутныя ўзноў жадаючы дзецикуючы ўсім за ўшанаваньне гэтага дня свайгі прысутнасці ды за прыгожы гасцініцы. Следам за гэтym усе прысутныя прыпяялі саленізантаў іхнім дзецим „Сто год!“

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

БАШТОУНАЯ ПРАЦА

У выданыні Беларуское Бібліятэкі ім. Ф. Скарыны ў Лёндане выйшла лістасць вялікай праца — „Святыя танцы“ за дзячынкі Антон і Святлану Савічынікавы. Тады ішлі калядкі: „Саўка Грышка“ й „Там за рэчкаю Калядка“. Антон, Таня й Ніна прадклямавалі з пам'яці урывак раздзелу „Каляды“ з паэмі Якуба Коласа „Новая зямля“ (пра Куццю).

Пасля афіцыйнай часткі пачаліся танцы пад музыку сп. Язэпа Малі. І так у мілай атмасферы праішоў хутка час, а на развязаньне усе прысутныя ўзноў жадаючы дзецикуючы ўсім за ўшанаваньне гэтага дня свайгі прысутнасці ды за прыгожы гасцініцы. Следам за гэтym усе прысутныя прыпяялі саленізантаў іхнім дзецим „Сто год!“

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальнасці на даўгія гады.

Д-р В. Р.
**
Ад Рэдакцыі: Рэдакцыя газеты „Беларус“ вітае Сп-ва Анну й Нікадэмія Жызынеўскіх з 25-годзьдзем іхнага сужэнства ў юнацтве жадаючы ім памыснасці ў васабістым жыцці і далейшай пленнай дзеянісці на беларускай нацыянальна